

به سهرهاتی کَلووی به فر

نوسینی: سه مه د بیهره نگی

پروژیککی به فرانبار له پشت په نجه ره وه پراوستابووم و ته ماشای دهره وه م ده کرد. کَلووی به فره کان به لار و له نجه وه ده هاتن و له سهره موو شتیک ده نیشته وه.

له سهر رستی جلکان، له سهر دره ختان، سواندان و جلوکان ده نیشته وه، کَلووی به کی گه وره به ره و په نجه ره که م ده هات. ده ستم له په نجه ره که وه برده دهره وه وله ژیر کَلووی به فره که م پراگرت. کَلووی به فره که ش به نارامی له له پی د ستم دا نیشته ...؛ ئای چهند سپی و خاوپن بوو...! شیوه و پرخساریکی جوان و پریک و پیکی هه بوو! له ژیر لیوه وه به خوم ووت:-
 ئه م دانه به فره زمانی هه بووایه و سهر گوریشته ی خوی بوم بگیرایه ته وه. له و کاته دا کَلووی به فره که هاته قسه و ووتی ئه گهر پیت خو شه بزانی به سه رهاتی من چی یه، گوی بگره بوئی بگیر مه وه؛ من چهند مانگ له وه و پیش دلویه ئاویک بووم له ناو دهریای «دهریای خه زهر» دا بووم. ده گهل ملیاردها ملیار ددلوی دیکه دا ئه م به رو ئه و به رم ده کرد، دهر ویشتم و پروژم به پری ده کرد، هه تاویکی گهرم تیشکی ده دا. گهرم داهاتم و بووم به هلم و ، هه زاران هه زار دلوی تریش له گه لم دا بوونه هلم. له به رسووکی خومان بالمان گرته وه. هه ره له خومانه وه سهر ده که و تین. با به دوامان که و تبوو به م لاه و لای داراده کیشاین. ئه وه نده به رز بوینه وه که ئیدی هیچ که سیکمان نه ده دیت. له هه موولایه که وه کومه له هلم ده هات و پیماننه وه دهنوو ساو جار و باریش ئیمه دهر ویشته ی له گهل هلمی گه وره تر دا تیکهل ده بووین، ده چووینه یه ک و تیک هه لده شیلراین و دیسان به قهره په ستان پیکه وه پیمان ده کرد؛ به رز ده بوینه وه و دورتر ده که و تینه وه و زورتر ده بووین و زیاتر هه لده وه شاین. جارئ به رده می خومان ده گرت، جارئ به رده می مانگ و ئه ستیره کان و ئه و کاته شه ومان زیاتر تاریک داده هیتنا؛ وه ک هه ندیک له هه لمه وورده کان ده یان گوت. ئیمه بیوین به هه ور؛ با به ناو ماندا هه لی ده کرد و ، شیوه ی سه یرو سه مه ری لی دروست ده کردین.

خوم که له ناو دهریا دابووم، جاریک هه وره کانم له شیوه ی و شتر و جاریک تر مروف و ئه و

چاره یان له شیوهی گویدریتژدا... ده دیت. ئیمه زۆر بهرز بووینه وه. ههوا سارد ببوو. ئه وهنده به یه کدا چوو بووین نه مان ده توانی ده ست و پیمان دریتژ بکهین... دهسته دهسته بۆی ده جماین. من نه مده زانی به ره و کوئی ده چین و ده ور به ری خوشم نه ده بینى. سه روسه دای خوړ نه بوو، گوپا... هه رخۆمان پیش هه تاومان گرتبوو. زۆر بلاو ببووینه وه... پایانی چهند کیلۆمه تریکمان داگرتبوو. من ده مه ویست بیه باران و بگه پریتمه وه سه رزه وی، له شهوق و ئاره زووم بۆ سه رزه مین دلّم لای خوّم نه بوو. ماوه یه ک به سه رچوو. نیوه مان بووینه ئاو و نیوه شمان به هه لّم. خه ریک بوو ده بووینه باران. له هیک پرا هه وا ئه وهنده سارد بوو، من ده له رزیم و ئه وانیش هه موو هه لده له رزین. سه یری ده ورو به ری خوّم کرد. به یه کیکم ووت:- چی بووه؟ وه لّامی دامه وه:- ئیستا ئه م شویتنه ی که ئیمه ی تیداین، سه ر زه وی یه و زستانه. هه لّبه ته هه وا له شویتنی تر ره نگه گه رم بی. ئه وه سه رما له ناکاوه نایه لّی ببینه باران. سه یر که! من ده بیه باران، تۆ خوشت... هاوړیکه م نه یه توانی قسه ی ته واو بکا و، بوو به به فر و به ره و زه وی که وته پری. به دوای ئه و دامن وهه زاران هه زار هه لّمی تر، یه ک به دوای یه ک دا بووینه به فر و بارینه سه ر زه وی. وه ختی له ناو ده ریادا بووم، قورس بووم، به لّام ئه و کاته سووک ببوم، وه ک کاله هه وا دا باله فپه م ده کرد. هه رچه نده سه رما مان بوو، سه مامان ده کرد ده هاتینه خواره وه. کاتیک له زه وی نزیک بووینه وه، بینیم به سه ر شاری ته وریژ دا دیتمه خواره وه، بۆ شویتنیکى له ده ریای خه زه ر چهند دوور که وتبوومه وه! له و به رزایی یه وه ده مدیت مندالیک به سواریک له سه گیکى ده دا و سه گه کهش ده یلووراند. تکام له با کرد رزگارم کا و دیکه م ببا. با تکاکه ی قبوولّ کردم. منی هه لگرت و بۆ ئیروو کانه ی هی نام. کاتی دیتم تۆ ده ستت له ژیر مندا گرتۆته وه، منیش دلّم به تۆ خوشت بوو....

وه پگپیر : حه مه سه عید